



BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

Thông tin

Bài dự thi: Bác Hồ trong trái tim em

Họ và tên: Nguyễn Hoàng Tùng

Khoa: Điều dưỡng

Email: nguyenhoangtung28112006@gmail.com



Bác Hồ trong trái tim em © 2025 bởi Nguyễn Hoàng Tùng được cấp
phép theo CC BY-SA 4.0.

MÃ BÀI DỰ THI
(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI
CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: Nguyễn Hoàng Tùng

Chức vụ: Lớp Phó, Chi Hội Trưởng 24DDD1D

Ngày tháng năm sinh: 28/11/2006

Thư viện/Khoa/Trường: 24DDD1D Điều Dưỡng

Số điện thoại cá nhân: 0347132134

Địa chỉ email cá nhân: nguyenhoangtung28112006@gmail.com

“BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM EM”

Cảm nhận về tác phẩm “Nhật ký trong tù” – Chủ tịch Hồ Chí Minh

MỞ ĐẦU

Giữa dòng chảy lịch sử của dân tộc Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ là vị lãnh tụ thiên tài, là người khai sáng con đường độc lập tự do cho đất nước, mà còn là một nhà thơ, nhà văn hóa kiệt xuất. Những di sản tinh thần mà Bác để lại không chỉ có giá trị lịch sử to lớn, mà còn là nguồn cảm hứng bất tận cho thế hệ trẻ hôm nay trong hành trình rèn luyện, cống hiến và trưởng thành.

Trong số những tác phẩm tiêu biểu mà Bác để lại, “Nhật ký trong tù” có một sức sống đặc biệt đối với em. Không chỉ đơn thuần là tập thơ viết trong những ngày Bác bị giam giữ trong nhà tù Tưởng Giới Thạch (Trung Quốc) vào những năm 1942–1943, mà đó còn là chứng tích về một tinh thần thép, một ý chí bất khuất và một tâm hồn tràn đầy ánh sáng nhân văn. Qua từng câu thơ giản dị mà sâu sắc, em cảm nhận được khí chất của một vĩ nhân – kiên cường trong gian khổ, ung dung giữa bão giông, lạc quan giữa bóng tối và luôn hướng về ánh sáng của tự do, độc lập và tình yêu thương con người.

Đọc “Nhật ký trong tù”, em không chỉ hiểu hơn về cuộc đời cách mạng của Bác mà còn thấy rõ được con đường em cần noi theo – một con đường rèn luyện không ngừng, dấn thân vì lý tưởng, sống giản dị nhưng không tầm thường, kiên định nhưng đầy tình yêu thương.

PHẦN 1: BỐI CẢNH RA ĐỜI TÁC PHẨM – NHỮNG TRANG THƠ GIỮA TÙ ĐÀY

“Nhật ký trong tù” được Bác viết trong khoảng thời gian từ tháng 8 năm 1942 đến tháng 9 năm 1943, khi Bác bị chính quyền Tưởng Giới Thạch bắt giữ và giam cầm trong các nhà tù ở Quảng Tây, Trung Quốc. Trong suốt hơn một năm bị giam giữ, Bác đã đi qua hơn 30 nhà lao khác nhau với điều kiện sống vô cùng khắc nghiệt: thiếu ăn, thiếu mặc, bị tra khảo, bị bệnh tật hành hạ...

Thế nhưng, chính trong hoàn cảnh tăm tối nhất ấy, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã không để tinh thần mình bị gục ngã. Người đã dùng thơ ca để làm vũ khí chiến đấu, để khẳng định bản lĩnh của một người chiến sĩ cộng sản. 134 bài thơ trong “Nhật ký trong tù” không chỉ là ghi chép nhật trình, mà còn là tiếng nói nội tâm của một tâm hồn lớn, của một người mang trong mình khát vọng giải phóng dân tộc, yêu chuộng tự do và giàu lòng nhân ái.

Ở thời điểm đọc tập thơ này, em thực sự ngạc nhiên: làm sao một con người bị giam cầm về thể xác lại có thể tự do đến thế về tinh thần? Làm sao giữa chốn lao tù, Người vẫn giữ được sự điềm tĩnh, ung dung và cả chất nghệ sĩ vô cùng tự nhiên, thanh thoi?

Câu trả lời nằm ngay trong từng vần thơ. Đó là sự kết hợp giữa bản lĩnh chính trị, đạo đức cách mạng và tầm vóc văn hóa hiếm có. Và điều đó, đối với em, thật sự truyền cảm hứng mạnh mẽ.

PHẦN 2: NHỮNG VẦN THƠ GỬI GẮM TINH THẦN THÉP VÀ LỄ SỐNG CAO ĐẸP

1. Tư tưởng chủ đạo: Lạc quan – Kiên cường – Hướng về ánh sáng

Từ bài thơ mở đầu “Giải thích” với câu thơ nổi tiếng:

“Thân thể ở trong lao,

Tinh thần ở ngoài lao.”

Người đã khẳng định một cách đầy khí phách: thể xác có thể bị giam cầm, nhưng tinh thần vẫn tự do. Đó không chỉ là một quan niệm cá nhân, mà còn là tuyên ngôn sống của người chiến sĩ cách mạng – sống vì lý tưởng, sống vượt lên hoàn cảnh, sống bất khuất trước kẻ thù.

Em đặc biệt ấn tượng với bài thơ “Ngục trung vô tử diệc vô hoa”:

“Ngục trung vô tử diệc vô hoa,

Đối thử lương tiêu nại nhược hà?

Nhân hướng song tiền khan minh nguyệt,

Nguyệt tòng song khẩu chiếu thi gia.”

Dịch Nghĩa:

“Trong tù không rượu cũng không hoa,

Cảnh đẹp đêm nay biết làm sao?

Người ngắm trăng soi qua cửa sổ,

Trăng nhòm khe cửa ngắm nhà thơ.”

Một bài thơ mang vẻ đẹp cổ điển, trang nhã, đậm chất thi sĩ mà vẫn đầy khí phách. Giữa cảnh tù tội, Bác vẫn ung dung ngắm trăng, vẫn giữ tâm hồn thi sĩ đầy nhân văn. Đây chính là điểm làm em cảm phục: Bác Hồ – người chiến sĩ cách mạng – không đánh mất thi vị sống; ngược lại, thi vị ấy càng tỏa sáng khi đặt trong hoàn cảnh gian khổ.

2. Lòng yêu thương con người – tấm lòng nhân ái bao la

Trong “Nhật ký trong tù”, không ít lần Bác viết về những người tù khác – những người cùng bị giam giữ, những người lính canh, những nông dân nghèo Trung Quốc... với sự đồng cảm sâu sắc. Em xúc động khi đọc bài “Bánh bao”:

“Anh em ngồi lại chuyện trò,

Tù không thành tội, tội do bất bình.

Bánh bao chia nửa nghĩa tình,

Dẫu trong lao lý vẫn sinh tình người.”

Chính tình người ấy – dù trong lao tù vẫn nồng ấm – khiến em nhận ra: tình yêu thương là thứ không bao giờ bị xiềng xích. Lòng nhân ái của Bác không chỉ dành cho dân tộc mình mà còn vượt qua biên giới, giai cấp – là lòng nhân đạo toàn cầu.

3. Ý chí cách mạng và khát vọng giải phóng dân tộc

Bác không viết nhiều trực tiếp về chính trị trong tập thơ, nhưng tinh thần cách mạng luôn bàng bạc, ẩn hiện như sợi chỉ đỏ xuyên suốt. Bài thơ “Đi đường” là một ví dụ điển hình:

*“Đi đường mới biết gian lao,
Núi cao rồi lại núi cao trập trùng.
Núi cao rồi lại trùng trùng,
Vượt qua đỉnh núi, sẽ trông thấy đồng.”*

Bài thơ là một ẩn dụ về con đường cách mạng – đầy chông gai, thử thách, nhưng chỉ cần kiên trì, vượt qua hết những đỉnh núi chông chát, sẽ tới cánh đồng tự do. Bài thơ khiến em – một người trẻ – càng thấm thía rằng: không có con đường nào trải thảm hoa, chỉ có ý chí mới đưa ta đến đích.

PHẦN 3: GIÁ TRỊ NGHỆ THUẬT – THƠ GIỮA ĐỜI, ĐỜI TRONG THƠ

1. Hình thức cổ điển – Nội dung hiện đại

Toàn bộ tập thơ được viết bằng thể thơ Đường luật – một thể thơ cổ kính, trang trọng – cho thấy sự uyên bác và tinh thần dân tộc của Bác. Nhưng bên trong cái khuôn truyền thống ấy là những nội dung vô cùng hiện đại: khát vọng độc lập dân tộc, lý tưởng cộng sản, tinh thần lạc quan, nhân đạo. Chính sự kết hợp hài hòa này khiến thơ Bác có vẻ đẹp rất riêng – cổ điển mà không lỗi thời, nhẹ nhàng mà sâu sắc.

2. Ngôn ngữ giản dị, hàm súc

Em rất thích cách dùng từ của Bác – rất tiết chế, không phô trương, không hoa mỹ, mà đầy hàm nghĩa. Một bài thơ chỉ vài câu nhưng có thể mở ra cả một thế giới nội tâm, một triết lý sống. Đó là điều mà không phải ai cũng làm được.

3. Chất triết lý và thiên trong thơ Bác

Trong nhiều bài thơ, em thấy thấp thoáng tư tưởng thiền, Phật giáo – như bài “Giấc ngủ”:

*“Đêm qua không ngủ được,
Sáng dậy tỉnh thêm nhiều.
Trong cái không có được,
Lại có điều quý siêu.”*

Thơ Bác dạy em một điều: hãy luôn tìm ánh sáng trong bóng tối, bài học trong thất bại, và sự tỉnh thức trong nghịch cảnh.

PHẦN 4: NHỮNG BÀI HỌC EM NHẬN ĐƯỢC VÀ HÀNH TRÌNH HỌC TẬP, LÀM THEO BÁC

Đọc “Nhật ký trong tù”, em không chỉ cảm phục Bác về nhân cách và trí tuệ, mà còn soi lại chính bản thân mình: mình đã sống như thế nào? Mình đã rèn luyện ra sao? Mình đã cống hiến được gì cho cộng đồng?

1. Rèn luyện ý chí và bản lĩnh

Là một sinh viên, em nhận ra rằng kiến thức chỉ là một phần, bản lĩnh và tinh thần mới là thứ giúp ta trưởng thành thật sự. Nhìn vào tấm gương của Bác – luôn giữ vững tinh thần trong bất kỳ hoàn cảnh nào – em học cách rèn luyện bản thân mỗi ngày, dám vượt qua khó khăn, kiên trì với mục tiêu dù nhỏ nhất.

2. Sống giản dị nhưng sâu sắc

Bác không cần hoàn cảnh đầy đủ để làm thơ đẹp – trái lại, chính sự thiếu thốn lại làm thơ Người sâu sắc hơn. Từ đó, em học được cách sống giản dị, không bị cuốn vào vật chất, mà luôn hướng tới những giá trị bên trong – tri thức, nhân cách, và lòng tử tế.

3. Tinh thần phụng sự và yêu nước

Đối với em, yêu nước không phải là điều gì quá lớn lao. Đó là hành động nhỏ mỗi ngày – học hành nghiêm túc, giúp đỡ bạn bè, làm việc tử tế. Nhưng trên hết, là luôn ý thức mình là một phần của đất nước, là người thừa kế lý tưởng cao đẹp mà Bác đã trao truyền.

KẾT LUẬN: “NHẬT KÝ TRONG TÙ” – ÁNH SÁNG TRONG HÀNH TRÌNH TRƯỞNG THÀNH CỦA EM

Khi gặp lại “Nhật ký trong tù”, em không chỉ thấy một tập thơ, mà thấy một tấm gương sáng – vĩ đại mà gần gũi, giản dị mà sâu sắc. Mỗi lần đọc lại, em như được soi sáng thêm một lần nữa, được tiếp thêm năng lượng sống, ý chí và niềm tin.

Trong trái tim em, Bác Hồ luôn là người thầy lớn, là ngọn đèn soi đường, là hình mẫu để em học theo không ngừng. “Nhật ký trong tù” không chỉ là một tác phẩm văn học, mà là cẩm nang sống – nuôi dưỡng tinh thần em, hướng dẫn cách em hành động và truyền cảm hứng để em sống đẹp hơn mỗi ngày.